

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 85 0 К 067934 19 Кжж
Бања Лука, 10.10.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина и др Вељка Икановића као чланова вијећа, уз учешће Соње Матић као записничара, у кривичном предмету против оптуженог С.Н., због кривичног дјела давање лажног исказа из члана 365. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца из Добоја, изјављеној против пресуде Окружног суда у Добоју број 85 0 К 067934 19 Кж од 29.08.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 10.10.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца из Добоја и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 85 0 К 067934 19 Кж од 29.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Добоју број 85 0 К 067934 17 К од 28.01.2019. године оглашен је кривим оптужени С.Н. због кривичног дјела давање лажног исказа из члана 365. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 1/12 и 67/13, у даљем тексту: КЗ РС), за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) мјесеци и одређено да се иста неће извршити уколико оптужени у року од једне године по правоснажности пресуде не учини ново кривично дјело. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

У поступку по жалби браниоца оптуженог на цитирану пресуду, Окружни суд у Добоју је пресудом број 85 0 К 067934 19 Кж од 29.08.2019. године, поводом те жалбе а по службеној дужности преиначио пресуду Основног суда Добоју број 85 0 К 067934 17 К од 28.01.2019. године тако што је оптуженог на основу члана 298. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС) ослободио оптужбе да је починио кривично дјело давање лажног исказа из члана 365. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Против те пресуде жалбу је благовремено изјавио окружни јавни тужилац из Добоја због погрешно утврђеног чињеничног стања (члан 313. ЗКП РС), битне повреде одредаба кривичног поступка (члан 311. став 1. тачка к) ЗКП РС) и повреде Кривичног закона (члан 312. ЗКП РС), с приједлогом да Врховни суд Републике Српске жалбу

уважи, побијану пресуду укине и врати на поновни поступак Окружном суду у Добоју или другостепену пресуду преиначи и уз правилну примјену закона оптуженог С.Н. огласи кривим и истом изрекне адекватну кривичну санкцију.

Одговор на жалбу окружног јавног тужиоца није поднесен.

Сједницу трећестепеног вијећа овај суд је, сходном примјеном одредби члана 318. став 1. у вези са чланом 333. став 2. ЗКП РС одржао без обавјештавања странака и браниоца, с обзиром да тужилац у жалби, а ни бранилац оптужених у одговору на жалбу тужиоца нису тражили да буду обавјештени о сједници вијећа.

Испитујући побијану другостепену пресуду сходном примјеном одредби члана 320. ЗКП РС овај суд је одлучио као у изреци пресуде из слиједећих разлога:

Када се има у виду да је законски основ по коме је донесена побијана пресуда, садржан у одредбама члана 298. тачка а) ЗКП РС и манифестује се у томе да дјело које је предмет оптужбе није кривично дјело (према чињеничном опису дјела у диспозитиву оптужнице), ирелевантни су приговори жалбе чињеничног карактера засновани на тврдњи да је другостепени суд погрешно утврдио чињенично стање када је оцјенио да предметно кривично дјело постоји само ако се ради о лажном исказу датом о чињеницама које су од значаја за доношење одлуке у кривичном поступку.

Ово из разлога што доношење ослобађајуће пресуде по том основу (члан 298. тачка а) ЗКП РС) обавезује суд да у образложењу пресуде наведе разлоге за такав закључак, прецизирањем на јасан и недвосмислен начин који елементи бића кривичног дјела нису садржани у чињеничном опису диспозитива оптужнице. При томе се суд неће бавити оцјеном доказа с аспекта чињеница од одлучног значаја које чине елементе бића кривичног дјела које је предмет оптужбе, јер би таква структура образложења ослобађајуће пресуде била нужна да је та пресуда донесена по основу из тачке в) истог законског прописа, који се огледа у недостатку доказа да је оптужени починио кривично дјело за које је оптужен.

У складу са наведеним законским основом за ослобађајућу пресуду, у образложењу побијане пресуде (страна 2. посљедњи пасус и страна 3. први пасус) су наведени сасвим јасни и одређени разлози за закључак да чињенични опис дјела из диспозитива оптужнице измјењене на главном претресу не одражава законска обиљежја кривичног дјела давање лажног исказа из члана 365. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС. Слиједом тога неоснован је и жалбени приговор заснован на тврдњи да је побијана другостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС у облику противрјечности изреке пресуде њеним разлозима у образложењу.

У конкретном случају приговор жалбе о поведи Кривичног закона из члана 312. тачка а) ЗКП РС, у виду погрешне правне квалификације радњи оптуженог садржаних у чињеничном опису измјењене оптужнице и изреци побијане пресуде, се темељи на погрешној тези у погледу карактера чињеница на које се односи лажан исказ, при чему жалба тврди да за постојање наведеног облика кривичног дјела давање лажног исказа из става 3. члана 365. КЗ РС није нужно утврдити да су чињенице на које се односи лажни исказ важне за доношење одлуке у конкретном случају.

Супротно таквом становишту жалбе, по оцјени и овог суда лажан исказ се мора односити на чињенице и околности које су значајне за доношење одлуке у конкретном случају, а за постојање кривичног дјела није неопходно да је на лажном исказу и заснована одлука која је донесена у поступку конкретног случаја на који се исказ односи.

Дакле, побијана ослобађајућа пресуда другостепеног суда темељи се на закључку да чињенични опис дјела не садржи сва обиљежја кривичног дјела давање лажног исказа члана 365. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС јер му недостају чињенице из којих би било видљиво да ли је чињеница о којој је оптужени свједочио пред овлаштеним полицијским службеницима од значаја за доношење одлуке у том поступку, а жалбом јавног тужиоца по основу погрешно утврђеног чињеничног стања се доводи у питање правилност таквог закључка уз аргументе да се за постојање овог кривичног дјела лажно свједочење не мора односити на чињенице и околности значајне за доношење одлуке у том предмету.

При томе се жалба, слиједом постављене тезе да чињеница на коју се односи лажни исказ не мора бити од значаја за доношење одлуке у том поступку, уопште не упушта у оцјену правилности закључка побијане пресуде да чињенични опис изреке те пресуде не садржи ове чињенице од значаја за постојање предметног кривичног дјела.

Па како се повреда Кривичног закона жалбом тужиоца базира на неоснованој тврдњи о погрешној чињеничној основи пресуде у сегменту чињеница од одлучног значаја за правну квалификацију дјела за које се оптужени терети, то ни овом основу побијања пресуде нема мјеста.

На основу изложеног овај суд налази да је другостепени суд правилно примјенио Кривични закон када је поводом жалбе браниоца оптуженог преиначио првостепену осуђујућу пресуду, тако што је донио пресуду којом се оптужени на основу одредби члана 298. тачка а) ЗКП РС ослобађа од оптужбе да је починио наведено кривично дјело, па се супротне тврдње жалбе јавног тужиоца не могу прихватити.

Из изнијетих разлога жалба окружног јавног тужиоца на побијану пресуду другостепеног суда се показује као неоснована, па је овај суд одлучио као у изреци, те жалбу окружног јавног тужиоца, сходном примјеном одредбе члана 327. ЗКП РС, одбио као неосновану и побијану пресуду потврдио.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић